

Зима.

Тъмни виснатъ небесата,
Снѣгъ се сипе на парцали;
Катъ умрѣла е земята,
Мразъ разнасятъ бѣсни хали.

Кой богатъ е и охолень,
Леко, весело минува;
А сиракътъ клетъ, неволень
Зъзне, тръпне и гладува!

Димо П. Гешановъ.

Бръмбари-гробари.

По една тѣсна горска пжтечка тичалъ бръмбаръ-гробаръ. Отъ врѣме на врѣме той се спиралъ, разгледвалъ на разни страни и стново се затичвалъ по-нататъкъ. Изведнажъ той забѣлѣзалъ подъ близкото борче другъ единъ бръмбаръ. Това било сжщо тѣй едъръ черенъ бръмбаръ, съ кадифяни чертици на крилѣтѣ. Замисленъ и загриженъ седѣлъ той подъ дървото.